

bananer, de vil, til de priser, der var rimelige og fornuftige. Ganske ofte har man som forbruger oplevet, at de bananer, der blev lagt frem i butikkerne, var af stærkt reduceret kvalitet. Man kan derfor også se, at både hos gartnere, men også i supermarkeder, bruges det som et særligt salgsmarketingargument, at her er tale om f.eks. en mellemamerikansk banan. I de ugeaviser osv., der distribueres, bruges det som et særligt kvalitetscertifikat for en bestemt banan, at den kommer fra Mellemamerika eller Sydamerika, hvorimod de bananer, som EU ville tvinge ind på markedet, har man ikke kunnet finde de fornødne kunder til.

Går man til et land som Tyskland og ser, hvordan de har opfattet ordningen, kan vi jo altså også se, at deres trang til at spise gode, store, flotte bananer har gjort, at de mere eller mindre har omgået de regler, der har været etableret.

Inden Sverige blev medlem af EU, behøvede man ikke at rejse længere væk end til Malmø for på torvet i Malmø at kunne se, at store, flotte bananer kunne købes dér til priser, der lå langt under de priser, der var i Danmark. Og det var ikke kun, fordi den svenske krone var lavere i kurs end den danske krone. Det var simpelt hen, fordi man i Sverige, som på det tidspunkt ikke var medlem af EU, altså havde friheden til selv at bestemme, hvorfra man ville importere bananerne.

Så jeg synes, jeg med god samvittighed kan sige, at forbrugerne dels er blevet snydt for gode bananer, dels har de bananer, de har kunnet købe, ofte været af dårlig kvalitet og til en alt for høj pris sammenlignet med, hvad man kunne opnå i vores nærmeste nabolande, der ikke var tvunget af EU-åget.

Det, der er lidt ærgerligt ved den debat, vi har haft i dag, er den måde, regeringen har håndteret situationen på. Vi kunne nemlig have haft en debat i dag om, hvad vi så skulle gøre for at få et bedre system. Men regeringen valgte at gå i Folketingssalen ganske vist med et flertal imod sig og så have den holdning, at man nok kunne prøve at snakke det flertal fra hinanden. Hvis nu man bombarderede Enhedslisten lidt, og man bombarderede hr. Jacob Haugaard lidt, og man bombarderede Det Konservative Folkeparti eller prøvede at genere hr. Bertel Haarder, så faldt flertallet nok fra hinanden. Men det flertal falder ikke fra hinanden, for vi partier og enkeltfolketingsmedlemmer er enige om, at det system, vi har i dag, ikke duer. Derfor er vi nødt til at pålægge regeringen at lave det om.

Hvis landbrugsministeren ville have taget teten, så var landbrugsministeren gået på Folketingets talerstol og havde sagt: Okay, der er et flertal, nu skal I høre, hvad der er regeringens plan for, hvordan vi kan komme videre. Men det eneste vi fik præsenteret i dag fra regeringens side, var et ønske om at fortsætte den linje, man har kørt hidtil; en linje der går ud på, at man vil prøve at skaffe nogle flere licenser til Danmark, man vil prøve at skaffe nogle større kvoter. Og for at gentage mig selv: Så længe de licenser, der uddeles, er politisk bestemte, kommer det aldrig nogen sinde til at fungere. Selv en socialist fra Enhedslisten kan se, at det ikke fungerer, så det er ikke bare liberalisternes vagtparade i dag.

Særlig SF har jo gjort meget ud af at forsøge at få dette her til at virke, som om det bare er et spørgsmål om, hvorvidt man vil støtte de store multinationale selskaber, og at det er multinationale monopoler, som styrer hele dette marked. Det er muligt, men det er jo ikke blevet bedre af, at man har indført de politisk udpedgede og valgte licenser.

Derfor må de overvejelser, vi må gøre os, være, hvordan vi nu kommer videre. Hvordan får vi den situation, at forbrugerne har valgmuligheden mellem afrikanske bananer, mellemamerikanske bananer, økologiske bananer og politisk korrekte bananer, og hvad der ellers har været nævnt her i dag? Den situation findes ikke, så længe det er EU's planøkonomi, der styrer det, og så længe det er kommissærer, der sidder og har styr på dette her.

Når vi ser den måde hele licenssystemet fungerer på med mellemhandlere osv., minder det jo i usmagelig grad om, hvordan tingene var i de gamle kolonitider, hvor man styrede markedet og sørgede for at hente varer til Europa med særlige licenser, og hvor nogle tjente styrtende med penge på at have monopoler.

Derfor overrasker det os heller ikke, at det er blevet sådan, for lige præcis de lande, der har stået i spidsen for dette system, er jo de lande, der var de allermest ihærdige i den gamle kolonitid. Regeringen føler nok en eller anden forpligtelse til at holde fast, fordi man var så dum i sin tid som formandsland at gennemføre dette system, men den forpligtelse synes jeg regeringen burde lægge fra sig og i stedet for aktivt sammen med flertallet i Folketinget få dette her til at fungere på en god og fornuftig måde.

Jeg er helt sikker på, at vi kan finde en god udgang på dette med en aktiv, positivt med-